

Arkæologi og naturvidenskab

– fremmede, bekendte, flirtende, ægtefæller, skilt... eller lidt af det hele

Gennem de seneste årtier er mængden af arkæologisk empiri steget markant og kombineret med teoretiske udviklinger og arkæologiens tendens til at positionere sig i stadig mere integrerede samarbejder med nyere såvel som klassiske naturvidenskabelige discipliner, oplever flere, at arkæologien som forskningsfelt er under forandring (fx Kristiansen 2014; Løvschal 2016; Sørensen 2017). Set fra et musealt forvaltnings- og planperspektiv udgør Tim Flohr Sørensens kritik af den aktuelle udvikling en oplagt anledning til refleksion. Dels med henblik på at overveje arkæologiens relation til naturvidenskaben og dels for at give konkrete bud på, hvordan vi i arkæologien drager maksimal gavn af de muligheder, som alle vist er enige om ligger i de naturvidenskabelige analyseformer – hvad enten arkæologien måtte defineres som humanistisk, samfundsvidenskabelig eller for den sags skyld naturvidenskabeligt funderet.